

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

PROVINCIAL LIBRARY
WINNIPEG, MANITOBA, CANADA

UKRAINIAN LABOR NEWS

CORNER PRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

The Provincial Library

два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA

PIK IV.

Ч. 93.

СЕРЕДА, 22. ЛИСТОПАДА 1922.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, NOVEMBER 22nd, 1922.

No 93. VOL. IV.

МИРОВА КОНФЕРЕНЦІЯ В ЛЬОЗАННІ РОЗПОЧАЛА СЯ.

ЛЬОЗАННА, Швайцарія, 20. листопада. — Нині по полудні відкрито мирову конференцію, яка має поладити справи Близького Сходу. Формального відкриття довершив віце-президент Швайцарії др. Гааб, який вітчим привітну промову. Йому відповів лорд Корзон, британський міністер закордонних справ. Потім відчитав свою промову голова турецької делегації Ісмет Паша.

Перше засідання конференції тривало всього пів години і зістало відложено до завтра.

Алянти оповістили, що вони будуть контролювати всі пресові повідомлення з Льозанни про мирові переговори з Туркми. Всі пресові доносення будуть перед їх виснаєм відчитуватися в спеціально призначених на те бюро.

Оповідано також, що хоч перше засідання конференції нині по полудні було публічне, то далші засідання будуть відбуватися тайно.

Крім лорда Корзона, який заступає на конференції Велику Британію, в конференції беруть участь в імені Франції прем'єр Пуанкаре і в імені Італії прем'єр Муссоліні.

Турецький султан віт з Константинополя.

МАЛЬТА, 20. листопада. — Нині прибув тут британський ерцнаб "Малая", на якому приїхав з Константинополя турецький султан Мохамед VI. Султан прибув інкогніто. Він замахав на Форт Тінге, який зістав спеціально приготований для султана.

(Портове місто Мальта і острови той самої назви знаходяться на Середземному морі на південне від Італії і належать до Англії.)

Турецькі національні збори вибрали нового каліфа.

КОНСТАНТИНОПЛЬ, 20-го листопада. — Великі національні збори Туреччини вибрали в суботу каліфом престолонаслідника Абдуля Медета Ефенді, кузіна султана Мохамеда VI.

Старий каліф, султан Мохамед VI, віт з Константинополя, хоч він і остав каліфом до часу вибору його наслідника.

Провідник турецької соціалістичної партії замордований.

ЛОНДОН, 18. листопада. — Телеграма з Константинополя доносить, що там зістав убитий Гуссейн Гільмід Бей, президент турецької соціалістичної партії. Убийство приписують політичним мотивам.

Кемалісти повисили 8 провідників опозиції.

АНГОРА, 13. листопада. — Правительством турецьких націоналістів засудило на смерть через повішення 8 головних провідників опозиції. Між повисеними знаходяться Алі Рухід Бей, бувший міністер справедливості, ген. Емін Паша, бувший командант Царгороду, і полковник Фетта Бей, бувший член воєнного трибуналу.

Грецький кабінет зрештупував.

АТЕНИ, 20. листопада. — Грецький кабінет, який був при уряді під проводом дійствующого прем'єра Крокідаса, зрештупував сьогодні.

РАПАЛЬСЬКА УГОДА ПОШИРИЛА НА РАД. УКРАЇНУ.

БЕРЛІН, 11. листопада. — Большевики і Німці, не могучи погодитися з Францією в справі торговельних зносин, підписали в тій справі угоду між собою та поширили Рапальський договір на Україну та інші радянські республіки. Угоду підписано в Берліні 6. листопада.

В імені України в переговори Володимир Аусем, великий чоловік, який носить малий червоний прапорець і відзнаку, які вказують, що він є українським уповноваженим большевицьким комісарем. Він сказав кореспондентови німецького "Геральда", що угода є чисто політичним актом, хоч і не вирішує ще цілковито непорозуміння, які заходять між Німеччиною і Україною.

Німці були винні Україні 500,000,000 марок в золоті за збіжжя, яке дістали підчас війни. Вони відказувалися звертати довг, кажучи, що на Україні нема признаного правительств. Остаточо згодилися призначити той довг, хоч і наражують на клопоти з репараційною комісією.

Аусем казав, що Антанта не виступала ще проти того договору, та що Україна сподівається дістати покищо лише частину того довгу в німецьких фабричних продуктах.

Сей довг буде становити основну кредиту для торговельних зносин між Україною і Німеччиною.

Німеччина закупила сего літа на Україні за \$2,000,000 товарів.

Запитаний про становище України в справі посилки американської місії до Росії, Аусем відповів: "Місія буде радо прийнята, якщо вона прийде за бізнесом, але Україна не є ніякою Македонією, щоби в ній переводити міжнародні слідства".

Врангліви в Болгарії вертають домі.

СОФІЯ, Болгарія, 9. листопада. — Між совітським правительством і д-ром Ф. Нансеном, як представником "Ліги Націй", прийшло до порозуміння в справі повертання бувших вранглівських жовнірів до Росії. Ся угода буде обійматися около 30,000 жовнірів, офіцерів і урядовців, які знаходяться в Болгарії.

Вістка про заходи в справі повертання домі викликала велику радість серед збігців. Лиш деякі російські професори, лікарі та інженери, що одержали сталі посади в Болгарії, не будуть користатися з тої нагоди повертання до Росії. Всі інші, між ними кілька тисяч козаків, вертають у свої родинні сторони.

Звільнені від кари смерті.

БЕРЛІН, 9. листопада. — В звязку зі загальною амністією, яку проголосив Всеросійський Центральний Виконавчий Комітет з приводу п'ятої річниці пролетарської революції, совітське правительство перемінило засуд смерті для 38 соціалістів революціонерів на кару в'язниці.

Речинець кари буде залежати від дальшої тактики партії соціалістів революціонерів. Се означає, що коли вона перестане вести проти совітського правительства ворожу політику, засуджені члени партії будуть випущені на волю.

РЕВОЛЮЦІЙНОЇ БОРОТБИ В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

БУДАПЕШТ, 12. листопада. — Донесення зі Східної Галичини говорять, що вибухнувши там повстання прибирає шораз більші розміри. Донесення представляють страшні картини революційного повстання і жорстокого терору.

Польська преса доносить, що до охоплених повстанням повітів вислано крім піхоти і кінноти також артилерію.

Революційними заворушеннями є обняті наступні повіти Східної Галичини: Сокаль, Броди, Зборів, Збарж, Тернопіль, Густин, Рогатин і Бережани. Революційні заворушення почали також проявлятися в деяких полудневих повітах на Підкарпатті. Відділи польської міліції і жандармерії не є в силі справитися з повстанцями. Зі Львова, Перемишля, Кракова і Люблина вислано нові відділи піхоти і кінноти.

Польські дідичі і кольтоністи утікають серед великого переполоху зі всіх місцевостей Східної Галичини. Майже всі філіарки в Східній Галичині попалені українськими повстанцями, які стоять в тісній звязку з большевиками на Радянській Україні.

Польські аероплани проти українських повстанців.

Тому, що кавалерія не удалося розбити ані зловити зброєних загонів, польська команда вислала на подальські повіти ескадру аеропланів, яких цілією є вислідити місце операцій містичних ватаг.

Газета "Хвля" доносить, що кілька членів загону перелетіли і вислано до Тернополя. Один зброєний загін вже перешов за Збруч в околиці Ланівки.

Ишня ватага напала на відділ польської поліції, розбрела і побила тяжко одного командира львівської поліції, забравши в него коня та чоботи. Комісар боєий і побитий левий спав своє жите утечу.

Зброєні загони подають ся до Збруча.

Зброєні загони розсіялись малими трупками по підгаєцькому повіті і в Чортківщині, відки посувають ся в напрямі Збруча.

"Газета Подзєнна" доносить, що в околиці Тростяни зловлено одного члена ватаги.

Здержують рух поїздів.

З Тернополя подають, що в місцевості Озірна повстанці здержали поїзд, який мав їхати до Львова. Поїзд відійшов з одногодинним спізнєнем.

Зеліничий рух здержаний.

Зеліничий рух здержано у Східній Галичині по цілм Поділля і деяких частинах Підгір'я і Покуття. Причина — акція українських повстанчих відділів.

Обстрілюють поїзди.

"Gaz. Codzienna" з 23-го жовтня подає, що в ночі з 20. на 21. жовтня острілювано сильно біля Медики особовий поїзд, а пів години пізніше тягаровий поїзд.

Соціалісти в Торонто заснували недільну соціалістичну школу для малих дітей.

НАРАД IV. КОНГРЕСУ КОМ. ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

БЕРЛІН, 14. листопада. — На вчорашнім засіданні Конгресу Комуністичного Інтернаціоналу була піднята справа діяльності комуністичних партій в поодиноких краях.

Після зложення звітів з діяльності розпочала ся оживлена дискусія.

Пресидатель Виконавчого Комітету Комуністичного Інтернаціоналу Зіновєв виголосив підчас сеї дискусії довшу промову, в якій вказав, що було багато слушав, коли комуністичні партії не сповняли приказів і інструкцій Комітету. Зіновєв домагав ся якнайострішій карності в комуністичних партіях.

До живої дискусії прийшло також над справою "об'єднаного фронту". Богато делегатів промовляло проти творення такого фронту, вказуючи на погубні наслідки спроб творення його. Справи "об'єднаного фронту" боронив Карло Радек. Він доказував, що "об'єднане фронту" є абсолютною konieczністю та одиноким дорогою, яка може довести до побіди пролетаріату над капіталістичною системою.

КОНФЕРЕНЦІЯ "ПРОМИСЛОВИХ РОБІТНИКІВ СІТА".

ШКАГО, 14. листопада. — Річна 14-та конвенція "Промислових Робітників Світа" ("I. W. W.") була відкрита вчора по полудні при співучасті соток делегатів зі всіх майже статей Злучених Держав.

Фінансовий секретар Джан Греді оголосив звіт, який вказує, що організація "I. W. W." зросла в останні часи в силу, здобуваючи більше число членів, ніж коли давніше. Невдача майнерського і залізничного страйку була причиною, що багато робітників приступило до її організації.

Страйк 200,000 шапменів в Америці триває даліше.

ШКАГО, 14. листопада. — З департаменту залізничних робітників Американської Федерації Праці доносять, що страйк 200,000 варстатових робітників буде тривати даліше.

Друга половина варстатових робітників, яка повернула до праці після підписання угоди зі 100 залізничними компаніями, відступлає тепер два дні праці в місяці на підмогу оставшим на страйку.

Крім того багато ріжних інших коній і робітничих організацій надсилає фонди на підмогу страйкуючим.

МОСКВА, 15. листопада.

Правительством Совітської Росії робить приготована до мирової конференції в Льозанні. На чолі спільної совітської делегації, в склад якої увійдуть представники Росії, України і Грузії, стане правдоподібно народний комісар закордонних справ Чічерін. Програма совітської делегації буде обніматися двома головними точками: повна свобода Дарданелів і повна незалежність Туреччини і прочих народів на Близьким Сході.

З приводу п'ятої річниці існування Радянських Республік Кемаль Паша вислав до совітського правительства при вітну телеграму.

ДАЛЕКО-СХІДНА РЕПУБЛІКА ЗЛУЧИЛАСЯ З Р.С.Ф.С.Р.

МОСКВА, 14. листопада. — Національні збори Далекосхідної Республіки на Сибірі ухвалили резолюцію з домаганням самоуправни для своєї республіки і союзу зі Совітською Росією. Таким чином безпосередна власть совітського правительства буде протягати ся від Петрограду до Владивостока.

Се виключає також можливість окремої угоди між Америкою і сибірською республікою та можливістю зносин між Японією і Сибіром без участі Совітської Росії.

Китай має голосувати за злукою з Р.С.Ф.С.Р.

ТОКІО, 20. листопада. — Непотвержене доносене каже, що китайські національні збори в Пекіні розбирають справу голосованя за злукою китайської республіки з російською совітською республікою.

ПОЛЬША ЛАДНАЄ НЕПОРОЗУМІННЯ З СОВ. РОСІєю.

ВАРШАВА, 14. листопада. — Тут опубліковано вчора польську заяву дотично спору зі Совітською Росією над становищем Оболенського, якого вислао недавно тому російське правительство як свого представника до Варшави.

Сказано, що польське правительство відказало ся було узгодити деякі домагання формального характеру зі сторони Оболенського, наслідком чого він виїхав до Москви за інструкціями. Відтак Польща відкинула свого представника з Москви. Тепер роблять ся заходи в цілі наладаня тих непорозуміння.

Чічерін каже, що Пилсудські прокує Росію.

МОСКВА, 12. листопада. — "Між Польщею і Росією виринув новий конфлікт наслідком упертого становища польського правительства, виміреного на понижене Росії" — каже совітський міністер закордонних справ Чічерін в злуці з тим, що польський президент Пилсудський відказав ся прийняти повноваження представника Совітської Росії, Оболенського.

Чічерін каже, що Пилсудські відказав ся був прийняти і першого представника Совітів, Кархана, але Росія не дозволила, щоби її понижувано даліше в сей спосіб.

"Через те, каже Чічерін, ми були приволодені відкинути Оболенського. В злуці з тим відказали ся також прийняти повноваження нового польського представника Кюля, який вернув в п'ятницю до Варшави".

Двох комуністів в польській соймі.

ВАРШАВА, 10. листопада. — Між соймовими послами, яких вибрано минулої неділі, буде двоє комуністів. Одного з них вибрано у Варшаві. Комуністи завдячують свій вибір головню піддержці зі сторони ветеранів, між якими панує сильне невдоволене ізза того, що правительство нічим не нагородило їх за воєнні труди, ані не звертає уваги на тих ранених ветеранів, які потребують ще лікарської помічі.

РОЗРУХИ В НІМЕЧЧИНІ ТРЕВАЮТЬ ДАЛЬШЕ.

КОЛЬОНІЯ, Німеччина, 16. листопада. — Вчора ввечером банди, що оверують від початку тижня, відновили свої грабунки. Зрабовано в місті 5 скелів і дві маєтності коло Кольонії. Вартість забраного підчас заворушень майна обчислюють на 70 мільйонів марок.

Бритійські власті отримали від Надренської комісії інструкції в справі заборони мітінгів і регулюваня руху.

Вільгельмови Куно поручено утворити німецький кабінет.

БЕРЛІН, 17. листопада. — Президент Еберт поручив вчора Вільгельмови Куно, генеральному директорови Гамбургсько-Американської Корабельної Лінії, сформувати новий німецький кабінет. Куно прийняв на себе сей обовязок і взяв ся зараз за переговори з провідниками партій.

ПОВНИЙ ВИСЛІД ВИБОРІВ В АНГЛІ.

Повний вислід виборів в Англії виказує, що до парламенту вибрано 346 консервативів, 142 робітників, 62 лібералів Есквіта, 48 лібералів Лойда Джорджа і 17 інших. Разом 615 послів.

ПОВНИЙ ВИСЛІД ВИБОРІВ В ПОЛЬЩІ.

ВАРШАВА, 13. листопада. — З переведенням вчора ввечером сенаторів довершено виборів до польського сойму. Членів палати послів вибрано попередньої неділі, 5-го листопада. Перше спільне засіданне обох палат відбудеть ся 28-го листопада. Вибір президента Польщі цілим соймом відбудеть ся в половині грудня. В політичних кругах переважає думка, що буде вибраний Пилсудські.

Склад палати послів.

Кінцеві обчислення висліду виборів до палати послів показують, що вибрано 168 правих, 8 центровців, 183 лівих, 31 крайних лівих і комуністів і 83 представників національних меншостей.

ПІДПРИЄМСТВА В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ.

ПЕРШИЙ РАЗ! НОВА КОМЕДІЯ! ПЕРШИЙ РАЗ!

Драматично-Співацький Кружок Укр. Роб. Дому

відіграє

В СУБОТУ, ДНЯ 25-ГО ЛИСТОПАДА

дуже гарну найновішу комедію в 3-ох діях,
Сте-на За-ного п. н.

ЯК СВІТ ПІШОВ ДОГОРИ НОГАМИ

В сій штуці змальоване жите панів, попів, формалів і робітників на Великій Україні перед революцією і після революції. Довгою ниткою протягає ся в ній і сміх і плач. Если хочете знати чому автор назвав сю штуку "Як світ пішов догори ногами", если хочете побачити вірну фотографію нашого селянського жита в старім краю, то приходіть в суботу, 25. листопада, на представлене до Укр. Робітничого Дому.

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНТ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНИ МІСЦЬ: 55, 40 і 27 ЦЕНТІВ
(включючи воєнну таксу.)

В НЕДІЛЮ, 26. ЛИСТОПАДА відбудеть ся в Укр. Робітничім Домі **КОНЦЕРТ-МІТІНГ.** Початок о годині 8.30 ввечером. Вступ за добровільними датами.

Товариші! Визнавайте перекладати на "Українські Робітничі Вісті"!

“UKRAINIAN LABOR NEWS”

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
Видає Стіваришене “Українських Робітничих Вістей”.
Передплата на рік \$4.00
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS,
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ВИБОРИ В АНГЛІЇ.

В Англії тільки що закінчилися парламентарні вибори. Результат цих виборів досить характеристичний і заслугою на те, щоб про нього сказати кілька слів.

Англія відома цілому світові як країна демократії, в якій, як каже т. Раковський, “нема писаної конституції, як в інших краях, але англійська конституція складається з соток законів і постанов, ухвалюваних протягом кількох століть”. І ні в тім краю демократії прийшла до власти консервативна партія, яка представляє аристократичну класу Англії.

Слідуючою найсильнішою групою після консерватів в англійській парламенті є Партія Праці. Яка се Партія Праці, які її представники, про се ми тут розводитись не будемо, зазначимо тільки, що се є робітничі партія і її кандидати в передвиборній кампанії виступали в імені робітників.

Посередню партією між консерватами і робітниками виступала ліберальна партія, яка підчас війни розбилась на дві течії: одна під проводом Есквіта, а друга під проводом Лойд Джорджа. Обидві ці течії ліберальної партії претендують на демократію, обидві вони твердять, що інтерес краю і народу ставають вище інтерес якої-б там не було партії або класу. Сім ключем вони поборювали консерватів, як представників найбагатшої класи і Партію Праці, як представницю робітничої класи.

Іні край ні народ їх “не зрозумів”. Англійські виборці сказали, що народ се собі народ, край се собі край, але той народ ділить ся на класи, які якраз заселяють край і ведуть боротьбу між собою. І виборці пішли до урни не як народ, але як класи.

Консервати — богачі-лорди, великі фабриканти — маючи до розпорядження величезні средства, пресу і випробувану політичну тактику, пустили в рух цілу свою виборчу машину, зокрема сильно натиснули серед найбільше несвідомого селянства і побідили при виборах. Другими за ними пішли робітники, проти яких одноіменним фронтом боролись як консервати, так і обидві течії лібералів.

Хоч робітники і вибрали таких соціал-зрадників як Мек Доналд, Томас, Сноуден, однак вони йшли до виборчої урни як робітничі класи. Тіж, що робили в імені народу і краю осталися в величезній меншості не тільки в порівнянню до консерватів, але і до робітників. Про се говорить слідуючий вислід виборів: консервати — 346; робітники — 142; ліберали (Есквітові) — 62; ліберали (Лойд Джорджові) — 48; інші партії і безпартійні — 17.

Лойд Джордж, віся зовує урядку, старав ся всіма силами вратувати свою погасяючу звізду ріжними загально-національними ключами.

Скільки він не накривав ся підчас передвиборчої агітації про свій меч, який він підняв в обороні мочотчости Англії, переконуючи всіх, що не випустить його з рук так довго, поки в його грудях беть ся “покаясьове” серце. Поборюючи консерватів і робітників, він перекваляв ся, що буде піддержувати навіть вороже своїй партії правительство, если тільки воно поставит інтереси держави вище партійних або класових інтересів.

І нічого сі сентименти не помогли. В теперішнім англійським парламенті він є в чолі найменшої групи. А злучивши обидві ліберальні парламентарні фракції до купи, вони все одно будуть в парламенті аж на третім місці, вони будуть в меншості навіть тоді, если до них прилучать ся і безпартійні.

Отже, як бачимо, в демократичній країні, наперекір вським “традиціям”, представники демократії потерпіли велику поразку. Послідні англійські вибори ясно показують нам, що не народ править державою, але класи. Ніякі особисті симпатії, ніякі “заслуги перед краєм” не грають жадної ролі.

Економічні обставини, розвиток капіталістичної індустрії розділяв народ на класи і ніякими голосними фразами Лойд Джорджові се не перекирчати, бо між рядками цих фраз, населене вичитає буржуазне лицемірство і відповідно його оцінить.

З успіхів Партії Праці англійським робітникам також нема чого дуже тішитись, бо Томас і МекДоналд остануть вірні своїй угодовській політиці. Однак, щоб робітники з досвідом переконалися, що політика Томаса, МекДоналда і інших соціал-угодовців не вирве їх з кіттів капіталу, англійським робітникам прийсть ся воставити їх при державній кермі. А чим скорше вони се зроблять, тим гірше для теперішніх лідерів Англійської Партії Праці.

Робітник.

В СПРАВІ ТЕХНІЧНОЇ ПОМОЧИ РАД. УКРАЇНІ.

Свого часу Екзекутивний Комітет Стіваришене Українськй Робітничий Дім в Канаді вивлав був до представництва У.С.Р.Р. закордоном і до ВУ.Ц.В.К. на Україні листи, в яких питав о ближші інформації в справі технічної допомоги, яку українські робітники в Канаді могли би подати Радянській Україні. У відповідь на се він отримав від Повноваженого Представництва і Торговельного Представництва в Німеччині лист, який звучить як слідуює:

Берлін, 26. жовтня 1922 р.

Стіваришене “Український Робітничий Дім” в Вінніпегу.

В свій час наше Повноваженіє а також Торговельне Представництво в Німеччині передали до Центральных Установ У.С.Р.Р. відношення Ваші в справі організації технічної допомоги Радянській Україні, й з свого боку ми запитали вказівок і інструкцій в сій справі.

Нині ми одержали з України авторитетну відповідь і до рочення передали Вам, що приймаючи на увагу зазначені в Ваших відношеннях мету і завдання “Т-ва Технічної Допомоги”, се Т-во зустріне всемірну піддержку від органів У.С.Р.Р.

Але разом з тим необхідно Вам пам'ятати, що основна мета Т-ва — підготовка технічних сил для відправки їх на Україну, не повинна затемнювати цілком ділового і при тому — надзвичайно обережного підходу до справи.

По перше, при переселенні контингентів технічних і робітничих сил на Радянську Україну необхідно взяти на увагу ріжницю економічного ладу і конюнктури Америки і України, крім того ще доводить ся рахувати сі з звичками і зовнішніми умовами роботи на Україні і в Америці.

Таким чином, кочне необхідно, аби відправка технічних робітничих сил провадилась організованими групами і планомірно. А для того необхідно, щоб формовані як і відправка тої чи иншої партії чи технічної групи провадилась в найтіснішому контакті з нами, для того щоб задалегідь ми мали можливість вияснити потребу в тих чи інших робітничих силах на Україні і підготувати ґрунт для їхнього негайного приїзду там.

По друге, необхідно щоби “Т-ва Технічної Допомоги” мали на увазі в своїй організаційній роботі конкретні мету підготовки певних груп робітників для відправки на Україну.

Без зобов'язання з боку Уряду У.С.Р.Р. заявляємо, що добре підготованим групам можливо було би взяти під аренду, або на інших умовах деякі фабрики і заводи, земельні участки і т. и.

Успіх справи залежить від підготованости робітничих груп і їхньої забезпечености технічними і грошовими засобами. Робітничі групи обов'язково повинні бути забезпечені від “Т-ва Технічної Допомоги” капіталом і технічними засобами в повній мірі, аби по приїзді на Україну не бути тягарем Робітничо-Селянськй Владі, і кожда відправка повинна провадитись лише після того, як буде для кожного окремого випадку дозвіл на відїзд в У. С. Р. Р. від відповідних представників чи установ У. С. Р. Р.

Нарешті прохаємо подати нам хоч приблизний найближчий план Вашої дальшої діяльності в зазначеному напрямку, аби ми мали з свого боку можливість висловити свою товариську думку і одночасно повідомити про найбільш бажані форми виконання його.

З свого боку ми дуже радо підемо Вам на зустріч і допоможемо порадою і чим зможемо в Ваших заходах принести користь працюючому людові України.

З товаришкним привітом,
Торговельне Представництво Повноваженіє Представництво
У.С.Р.Р. в Німеччині. У.С.Р.Р. в Німеччині.
(підпис нечленим.) Н. Калужний.

ТВЕРДА ШКОЛА.

(Від власного кореспондента з Європи.)

Чужа преса про Сх. Галичину. — Тверда школа. — Терор. — Влада “обивательської стражи”. — Погром. — Новий “бунт” Желіховського. — Що далі?

В Галичині пекло. Горять фільварки, валають ся трупи дітвич і жандармів, та розпиряють ся тюрми від людей. Два табори стаяли проти себе, схватили ся в міцних обіймах і мочують ся. Обидва певні, що переможуть себе. Хоч сили їх нерівні. З одного боку польська шляхта з добре муштрованою 250-тисячною армією і жандармами, з другого невеличка горстка підпільників революціонерів-Українців. Але все таки невтома праця і боротьба підпільників дала ся відчутти не тільки шляхоцькій адміністрації в “Сходній Малопольщі”, але й варшавському центральному уряду.

Підпільну революційну боротьбу в Галичині подивляють не тільки в Польщі, але й закордоном. Преса Вілої Європи подала безпереривно дещот докладні інформації з Галичини, хоч польська влада офіційними телеграмами стараєть ся переконати Європу, що в них все “благополучно”. Шось так, як картина славного російського маляра “На Шинке все спокійно...”. Так звучало офіційне повідомлене царського штабу в російсько-турецькій війні, а в дійсности на фронті валали ся тисячі трупів салдатів.

Дуже багато уваги присвячує галицькій боротьбі найблизша чеська преса. Орган комуністичної партії Чехії “Rude Pravo” з 31. X. 1922 помістив стаяу під наголовком: “Східна Галичина новою Ірландією”.

“В Галичині — лише загаданий орган — кожного дня горять двори польських шляхтичів. Польська влада уважає” сівчинки наслідком законоронної агітації, а бореть ся проти них арматами і військом. Повстає в Сх. Галичині приймало характер горожанської війни і являєть ся організованою акцією. Річ маєть ся так: Східна Галичина має багаті нафтові копальні, які є яблком сварки межі імперіялістичними грабінками, які через се не рішили до сьогодні про правну принадлежність Сх. Галичини. Франція підириває Польщу, Англія, яка хоче також дещо захватити з нафтових богацтв, має охоту відібрати Польщі Східну Галичину і віддати її т. зв. владі “зацідно-української народної республіки”, щоб зробити з неї свою колонію. В країні царює польська шляхта, хоч населене нисто українське, а класові ріжніці мають тут національний характер, бо “інтелігенція”, що виросла з селянства, виступала під націоналістичними прапорами, а біду селян приписує виключно національному поневоленню. А тому, що “демократична” польська влада жививає пруської колонізаційної системи, прийшло до елементарних вибухів, які пригядують Ірландію. Повстає має характер горожанської війни а Польки, не мочути подавити його, складають вину на кожного. І на чехословацький уряд і на большевиків і на Махна. Маломишанська влада Підсудського намагаєть ся силою заволодіти Галичиною і проти сього борять ся самі Українці. Але Підсудський шукає виновників повстання в найблизших сусідах: спершу в Чехословаччині. Та се не подобаєть ся фактичним панам Польщі Французам, які мають і Чехословацьку в “своїй сфері”. Тому то чеські буржуазні газети мусли спростувати сі вистки, а Польки (по наказу!) зложили всю вину на Радянську Україну. Розумієть ся, не обійшлоь тут без фальшованих документів. Однак галицькі селяни вже близько того, щоб пізнати, що тільки класовим боем побідять навалу капіталу, під прапором комунізму!”

А орган незалежних соціалістів “Noviny Ceskoslovenske” помістуючи обширну стаяу про революційну-боротьбу в Сх. Галичині, кінчить: “Східна Галичина падає революційним воєном і тепер для шляхоцької Польщі таким твердим оріхом, як для Англії була Ірландія. Для українських повстанців Ірландія є школою для визвольної боротьби. Для них головне доказати Європі, що вона помиляєть ся. Але Європа мовчить. Всьє так, чи скорше, чи пізніше вона зацікавить ся східно-галицьким питанням, бо без нього є неможливий мир на сході”.

Для нас героїська боротьба галицьких трудящих мас, що провадить ся рішучо без найменшого впливу Петрушевича і його компанії, є твердою школою, яка власне є містком до великої соціальної революції. Загартовані в великій борні селяни і робітники, перейшовши кривавий досвід, будуть в грядущій революції на заході авангардом революційної армії, що визволять з кіттів капіталу не тільки Галичину, але й другі зацідні країни. Нам тільки боляче, що негідні панки, які сидять по Відня і Прага, використовують тяжку і криваву боротьбу трудящих мас в Галичині для реклами свого “уряду”. Але

й на се приїде ще свій час. Нехай не забуває віденський “уряд”, що галицькі маси прозівають і черпають свою силу і енергію не з Відня, а з найблизшого Сходу — з революційних країн. А се не на користь виїде самозванчому “демократичному президентові” і його банді.

Повстанці відділи зникли так таємничо, як і появили ся. Помимо того, що за ними вганяло ся дві дивізії піхоти й кавалерії, та ескадра літаків, вони вирізавши поголовно всіх дітвич в 6 повітах і сплюндрувавши їх двори — відійшли на спочинок до — весні, не стративши в своїй похіді ані одного чоловіка.

Польська шляхта у відповідь на революційну боротьбу Українців, відповіла жорстоким терором. В сей час, як пишу сі стрічки, одержав певну вістку, що дотепер арештовано 10.000 (десять тисяч) Українців в Галичині, і то протягом 2-ох тижнів. Арештованих відправляють в табори інтернованих в Домбю. Крім сього, в найблизших днях варшавська влада хоче передати владу в Галичині в руки “obeśnejszej strazy”, себто в руки польського шумовини. В сій цілі розвязуєть ся університет і техніка, щоб студентами-шовіністами поповнити ряди “стражи”. По Львові ходять глухі чулки, що в днях 1—3. XI. Польки влаштуєть погром на Українців. З сеї причини по галицьких містах переполюх, і навіть на швидко почали власники домів замуровувати вікна ливниць. Взагалі настрої в Галичині каже надіяти ся нових більших подій, а вже напевно нового ішценізованого “бунту” генерала Желіховського.

Що буде далі — насуваєть ся питане. Буде кров, будуть трупи, буде безліч насильств і звірств. Сотні тисяч муштрованої військової польської шляхти заліе невеличку Галичину; застогнуть від мук катовані українські селяни, робітники і трудові інтелігенти в шляхоцьких тюрмах. Засьють ся свіжими мочилками галицькі землі. Але українські маси не зложать вже рук і не збайдужіють. Вони зложили вступний іспит твердої революційної школи і підуть тернистим шляхом далі, не зважаючи на звірський терор слуг капіталу. Історія повторять ся і ми без сумніву доживемо ще, як сьогоднішні “боги” поневоленої Галичини стануть перед революційним галицьким трибуналом.

Насильства, тюрми, Домбе і погроми не злякають борців революції, тільки ще більше загартують їх. Бо ворога немає: на карті є все: воля або смерть. Та воля не тільки національна, але і соціальна. І се добре розуміють вже революційні галицькі маси, а доказом сього їх боротьба в останніх місяцях, та жовтневє повстане.

В Карпатах, 1. листопада 1922.

—Юрко Ропша.

ГАЛИЧИНА В ОГНИ.

(Кореспонденція до “Українських Робітничих Вістей”.)

Як ідеш поїздом котрою не будь залізною дорогою Східної Галичини, так бачиш дими а ноцю по всіх кутах небосколу на яснійшю пожежарні луни.

І дійсно, Східна Галичина, та найбільш гноблена частина в межах сьгоднішньої імперіялістичної Польщі, починає рухатись, починаєть ся революційний рішучий протест проти польської шляхти, проти соціальної та національної неволи.

Се перші прояви того, що широка маса працюючого населення Східної Галичини переєтали вже вірити в проповідування Петрушевичовими дилдоматами спасені антанті, а починають самі своїми власними силами ставити опір шляхоцькому панованню. Се ознаки того, що галицький народ не дав себе приєпати і не вірить вже в обіцянки салюнових дипломатів і починає розуміти, що ніхто йому не допоможе, що поступав згідно зі словами нашого вчителя-Маркса, котрий каже: “увільнити себе можуть тільки самі працюючі маси”.

Боротьба, розпочата поодинокими підпалами фільварків та стирт, починає прибирати ширший масовий характер. На місці поодиноких людей появили ся цілі групи, які відділали в сім від 20—100 чоловік, кішно, добре узброєні, ізлять по Галичині, валають фільварки, стріляють поліцію та жандармерію, а навіть ставлять опір військовим частинам і то з таким успіхом, що військо не може відважитись ноцю вийти зі зацідних за дня сіл або містечок.

Се вже не поодинокі виступи, а стихійний революційний рух, що знаходить піддержку, пожушу та охорону у місцевого населення. Польська преса, не виключаючи “Дзєніка Людового” (органу львівських пєлесяків), наклеює польський уряд до “рішучих” мір, себто до кровавих розправ з східно-галицьким населенням. З другої знова сторони вона стараєть ся приєзнити зцібне сеґо руху, бо не хоче, щоб Європа дізнала ся, до чого довела “справедливою” антантою окупація польсько-шляхоцьким імперіялізмом території Східної Галичини.

Та не скрие, бо не може скрити польська преса, що цілі полки піхоти та кавалерії а навіть артилерія виправлено на “паціфікацію” східно-галицьких земель, як і не може заперечити, що в дослідному часі арештовано в Східній Галичині понад 1.600 осіб і мимо того революційний рух не стихає, а підпираний трудовими масами села, поширяєть ся на щораз то нові повіти і обіймає щораз то ширші круги працюючого населення. Горять двори, забудована колоніястів, бюрократичні польські урядники утікають з сіл і містечок до більших міст під охорону військових частин. Львів наповнив ся утікшими з провінції дітчами, жондами та економами і всі вони кричать “посилайте військо, ратуйте загрожені креси!”

А революційні відділи появляють ся то тут, то там. Сьгодні доносять з Підгаєччини і Бережанщини, що появил ся узброєний кінний відділ, завтра з Тернопільщини, після завтра з Сокальщини. Сама польська буржуазна преса доносить про шість окремих повстанчих відділів. А навіть у брам сьмого Львова, на стації Перезенківці, задержав відділ тагаровий поїзд і т. д.

Під охороною військо відбувають ся нові оргії переслідувань. Арештують без розбору. Шоденно приходить з провінції вістки про сотні нових арештованих побитих, знущаних і не довго існував той захвалюваний “демократичний” Польшею знесеній винятковий стан. Над цілою Східною Галичиною знова завішено стан облоги і заведено наглі суди.

Та милить ся польська шляхта, коли думає репресіями над безборонним населенням ратувати феєдально-шляхоцький лад в Польщі. Стихійного революційного руху не можна так легко згнобити. Коли мучене населене стає до оборони, то заповідаєть ся довга та завзята боротьба аж до побіди.

Всі політичні трупи та націоналістичні інтелігентські групи старають ся підхопити той дух і попровадити його по своїй думці, та ім то нік не удаєть ся. По всіх віденських, пражських та берлінських кавернях починають знова ширпотіти і думати над тим, в який спосіб вихиснувати сей рух і набити свої бездонні кишені свіжими долларами.

Та і вони надірно обдують. Сміхованка; Петрушевичової диктатури не вернеть ся. Антантські держави доложать всіх сил, щоб допомочти Польщі (говорять про нову позичку Польщі в 100 мільонів франків), а працюючим масам Східної Галичини, що стають

до революційної боротьби, одна дорога — обчиснити свої ряди з підлазачих націоналістичних авантюриків і опертися на Схід, на тих товаришів, що вже перейшли визвольну революційну боротьбу.

В. Левин.

Відень, 25. жовтня 1922.

ОСТОРОГА.

Редакція “Укр. Роб. Вістей” отримала з Європи слідуючий лист з просьбою о поміщені:

Останні події в Східній Галичині дають змогу ріжним шарлатанам з націоналістичного табору звертати ся знову до українських робітників в Америці та Канаді по їх тяжко запроцьований гріш для так значної допомоги визвольної-національної акції в краю. Подаючи брехливі інформації, що така акція вєдєть ся одним одноцідним “національним” фронтом, вони осміляють ся жадати від українських робітників, щоб ті складали на їх руки жертви на вище вказану акцію. І так в останніх часах виїхав до Америки пан Ярослав Чиж, відомий ворог пролетаріату і вже устроєно віча по головних американських містах, на котрих підступним способом мантиють гріші від українських робітників.

Будучи переконаними, що українські робітники дали-б п. Чижові таку саму відправку, як колись Цетельському, коли-б знали хто він такий, і що теперішні їх жертви є тільки впливові — їх неінформованости, вважаємо своїм обов'язком звернути товаришам увагу, що підмагачи Чиж, а також ішчі романтичні підмагачі контрреволюціонерів найчистішої води.

Пана Чиж знаємо ще з тих часів, коли то він в Київі, будучи начальником петлюрівської контррозвідки, розстрілював з кулеметів сотні робітників, закривав професіональні союзи і вськими способами знущав ся над свідомим робітництвом України. Ту свою ліній додержав пан Чиж до тепер, будучи весь час стовпом петлюрівської контрреволюції на Україні, поіраючи кожду акцію ворожу Радянським Республікам.

Рахуючи, на Вашу неопіформованість, звертаєть ся той тип до Вас по гріші. До річи було би значити, що пан Чиж являєть ся репрезентантом малого відлукку націоналістичної моладі (коновальцівсько-петлюрівської орієнтації) і цікаво було би знати, чи виставив йому легітимізацію до збирання жертв.

Пан Чиж вибираєть ся в чужі пера. В Східній Галичині не борять ся пані Чижі і йому подібні, а трудові маси, які всю свою енергію зуживають на поваленє буржуазної Польщі, та за своє соціальне і національне визволене, та за так зневажену Чижами Радянську Республіку.

Українські робітники повинні гнати панів Чижів в шню, а свій так тяжко запроцьований гріш повинні складати на підперте класового руху галицьких робочих мас.

ЦІННА КНИЖКА.

Кожий український робітник в Канаді повинен мати в своїй бібліотеці і користати з цінного наукового твору Юлія Ліпєрґа п. и.

ІСТОРІЯ КУЛЬТУРИ.

Книжка обнимає 400 сторін друку більшого формату, зі 112 ілюстраціями, напечатана на книжковім папері. На українську мову переклав П. Дятлів.

Ціна сеї книжки \$2.50. Замовлення посилаєть на слідуючу адресу:

J. Boychuk,
21 Denison St.,
Toronto, Ont.,
або на адресу:
Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
WINNIPEG, MAN.

РОЗТАШОВАНЄ ТАБОРІВ.

З усіх великих промислових капіталістичних держав Німеччина є наймодернішою. Але ріжні історичні обставини сприяли тому, що її капіталістичний лад вирізнявся надзвичайно хутко і висував Німеччину на одне з перших місць у боротьбі за всевітнє капіталістичне панованнє. Сцепившись у сій боротьбі з далеко старшими імперіалістичними велітнями Англією та Францією — Німеччина була розбита і се прирвало її до революції 1918 року. Надто швидкий хід визріваннє німецького капіталізму спричинив ся до того, що Німеччина двацятого століття уявляла собою мішанину найріжніородніших соціально-економічних сил. Поруч усе аристократичної класи фабрикантів існувала сильна поміщицька зграя — нащадки давних "феодалістичних" князів та дворян. Ще у шестидесяті роках минулого століття Німеччина вивозила хліб у чужі краї, отже була країною хліборобською і хоч в наші часи промислова Німеччина вже сама мусить купувати сусідній хліб, всеж поміщицький вплив там дуже сильний. Дають себе знати і німецькі куркулі "Гросбаври", бо незможне селянство, або витиснено до міст, де воно працює по фабриках, або перетворило ся в сільсько-господарських робітників пролетарієт.

Німецьке робітництво, яке утворило найдуцжий соціалістичний рух, не є єдиною, соціальною силою, як запевняють німецькі мешчаники. Швидкий, бурливий зріст німецької промисловости, яка здняла перше місце у світі якраз у гадузак найбільш удосконалені (як напр. виробничі електричних машин, та прилади, або хемічні виробы) привів до утворення численної групи високо-кваліфікованого робітництва, "майстрів", низшого технічного персоналу та добре забезпечених робітничих "верхів".

Звичайно у боротьбі за соціалізм сі "верхи" раз-у-раз зраджують німецький пролетаріят, єдиною ся з капіталістами. Але найбільша біда якраз може й полягати у тому, що сі робітничі верхи не досить були відмежовані від революційних пролетарських верств і до сього часу панували у всіх робітничих професійних та партійних організаціях. Єдина коліс німецького соціал-демократична партія могла служити зразком найбільшій зовнішній та зате і найслабшій внутрішній організації.

Після того як німецький наряд скинув кайзера, буржуазія заходила ся біля того, щоб і створити такеж яро селянськи нові і робітничі, яким була

ПРОТЕСТ РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ ПРОТИ БЛЮКАДИ ДАРДАНЕЛІВ.

(Нота заступника народного комісара закордонних справ У.С.Р.Р. Канарського до 3. жовтня до правительства Великої Британії, Франції і Італії.)

Українському урядови стало відомо про те, що Велика Британія спираючись на свою військову флоту, оголосила ब्लюкаду Дарданельського і Босфорського проливів, при чому військово-морське командування загрожує обстрілом усім кораблям, що вважатимуть ся прийти в проливи наперекір забороні. Військова блюкада дуже шкодить життєвим інтересам України, як держави, що володіє чималою частиною побережя Чорного моря і що не має інших морських шляхів, крім тих, що ведуть через се море. Босфор і Дарданелі. Український уряд вважає, що режим проливів повинні встановити всі Чорноморські держави в такій мірі, котра забезпечить кождий з сих держав вільне користаннє морським шляхом в своїх економічних інтересах. При тому Україна, цілком підтримуючи безперечні права Туреччини на проливи буде додержувати ся принципів викладених в договорі

монархії. І в сій "роботі" соціал-демократичні зрадники йшли поруч з буржуазією. Революційніша частина пролетаріату обєдналась у комуністичну партію і виступила з гаслами радянської влади, та меншевичини, засівши у міністерські кабінети, поведла проти неї люту криваву боротьбу, в якій згинуло героїчною смертю безліч революціонерів. А в доповненнє до сього, щоб спантеличити пролетарські маси, соціал-зрадники склали так звану "незалежницьку" соціал-демократичну партію, яка розпиналась скрізь за революцію, а насправжжє весь час була у згоді з правими с-д.

Та хоч і повільним шляхом, класова боротьба розвивалась все острійше і зараз Німеччина переживає "передостанню дію": сили які борються за всевітнє революцію та сили ворожі розташовують ся у два табори і готують ся до рішучого бою, всі-ж ті, що посередні, — мусять вештї ступити на якийсь з двох можливих шляхів. "За революцію" або "проти", третій путї нема.

"Незалежницька" партія зняла з себе маску і визнала свою залежність від правих с-д, вона обєдналась з ними. Зроблено се задля "об'єднаннє всіх робітничих сил", се значить, що кожда з тих партій втрачає останній вплив на робітництво і хопатє ся за єдиний вихід об'єднаннє.

Робітництво-ж се дійсно допоможе об'єднати всі революційні сили та не у лабетках меншевичів звичайно, а під прапором комуністичної партії! Революційний рух наростає. Старі професійні спілки не здатні керувати пролетаріатом. Робітництво утворює свій боевий орган з фабрично-заводських комітетів, об'єднаннєм котрих, мабуть, належатиме та роля, яку в нас в 1917 році відіграли ради депутатів.

В той час як німецький капіталіст Стінес у згоді з керівниками профспілоку запроудє німецький наряд у яро французькому і міжнародному імперіалізму, в той час як усі ворожі комуністичні сили об'єднують ся в єдиний союз задля боротьби з революцією — німецький пролетаріят розташовує свій табор під гаслом боротьби за фабзавкоми, за встановленнє контролю над виробництвом, боротьби з дорожнечою, боротьби зі спекулянтами капіталістами, боротьби з соціал-зрадниками... У лавах німецької комуністичної партії в тісній сполучі з пролетаріатом усіх країн під червоним прапором Третого Комуністичного Інтернаціоналу німецький пролетаріят готуєть ся до бою...

Се буде останній — найрішучіший бій!

L.

між Україною і Туреччиною, складеному в Ангорі 21 січня 1922 року. Всякий інший спосіб вирішеннє долї проливів мусить неминучо привести до закріпощеннє Чорноморських держав третими державами, з окрема Великою Британією, котра буде як і інші користатись проливами для своїх стратегічних цілей, не вважючи на те, що таке становище завдає шкоди цілій низці народів. В сучасній мент велике число карблів прямують через проливи, як до українських портів Чорного моря з негайними ми грузами, так із українських портів на Захід з крамом, що йде в обмін на продукти, потрібні для відбудованнє зруйнованого добогтрєвалізм війна-мис господарства України. У весь господарський плян країни, всі її сподіванки на відновленнє нормального життя, що його нетерпляче ждуть трудящі маси, грубально порушені останні військові заходи Великої Британії і в першу

чергу блюкада проливів. Але крім того пароплави, що прямують до українських портів і везуть у великій кількості на сїне та харчі, призначені для допомоги голодним, через блюкаду не "дістають ся до призначеного місця" — таким чином великому числі українського населеннє загрожує напевна смерть, моральна відповідальність за котру падає на великобританійський уряд. Великобританійський уряд, котрий не має прямого економічного інтересу в проливах і котрий не вважає навіть за потрібне попередити про своє рішення зацікавлені держави, поставив Україну в скрутнє і безпорадне становище.

Український уряд заявляє енергійний протест і домагаєть ся, щоб негайно проливи були відкриті. Український уряд вважає великобританійський уряд не тільки морально, але і матеріально відповідальним за всяку шкоду заподіяну інтересам українського народу в результаті блюкади. Український уряд крім того заявляє, що при вирішенні справи про долю проливів він не визнаватиме жадних постанов, що будуть ухвалені без його участі.

Заступник Народного Комісара Закордонних Справ Канарський.

БОРІТЬБА ЗА ДОЛЯРИ.

Під таким наголовком лише лівівська "Земля і Воля" сїдуюче про збираннє "патріотами" в Америці і Канаді грошей на ріжні "народні цілі". Американські українські часосписи переповнені вістками, які можна підтягнути під одну рубрику: боротьба за долари. До Америки наїхало багато агентів з ріжними повноваженнями і збирають добровільні данки на ріжні цілі. Шодня нам доводило ся читати великі поклики до американської української еміграції: давайте долари! Студенти хочуть доларів, церкви хочуть доларів — хто не хоче тих доларів? Всі радо приймають американські долари, але звітї ми не бачимо — і з той причини серед американської еміграції повстало правдиве пекло, наклепи, непорозуміння і т. и.

В погоні за доларами ріжні буржуазні агенти не перебирають в засобах, послуговують ся найчорнішою демагогією, а навіть охоронюючи віча, які скикують, підсменами і поліційними агентами, які не пускають на віча або викликають з них тих, що відважились або критикувати проти їхньої акції. Можна об тім не говорити, колиб не ходило о одну дуже важну справу а саме: 90 відсотків української еміграції становлять робітники, які тяжким трудом заробляють нужденний грїш, з якого мусять удержати себе і свою рідню в Америці, а багато з них ще підмагає своїх рідних тут в країні. З того то криваво запряцьованого заробітку старують ся ріжні агенти видурити датки на зовсім чужі а деколи і ворожі робітничі цілі, тоді, як в краю, в Галичині, ріжні повоенні доробочівні, паскарї і спекулянти, що виростають як гриби по дощі, і яких маєток сягає досить показних міліонових сум, не сплять ся з датками на ріжні "народні" цілі, позашаючи сей неприемний національний обовозок працюючим масам, які на своїх пачах несуть важкий тягар теперішнього економічного і політичного лихоліття. Подивити можна цинїзм і нахабство цих верств суспільности, які звальнують увесь тягар "національних обовозків", а в першій мірі матеріальної самопомочі на працюючі маси і обмежують ся самі до накопиченнє особистого майна, визнаючи односторонню добру засаду, що їх особистий добробут се добробут цілого народу.

Не говорячи вже про те, що грошій зібраних від робітників уживаєть ся для цілей для робітничих чужих і байдужих, уживаєть ся їх дуже часто для справ вїрост ворожих робітникам.

ТИ ЙОМУ ЗА ОБРАЗИ, А ВІН ЗА ГАРБУЗИ.

— І чому то. "Укр. Роб. Вісти" присвячують час від часу такі великі статї на побороване видумок і брехонь в "У.Г."? Та-ж се босяк! — викликав один шаповий робітник, держачи в одній руці "У.Р.В.", а в другій лонч.

— Як то чому? — перервав я його, присуваючись зі своїм лончем до нього. Прецінь треба брехні заперечувати, а справи, представлені фальшиво в "У.Г." — війснити. На те ми й видаємо свою газету, щоб модотити всяку дрань, що стоїть на шляху поступу і свідомости!

— Але що се помагає? Ти йому виложи, як на долони, а він тобі в инший бік. Ти йому за образи, а він за гарбузи. Се проститутка!

— Ая, ая, — перервав другий. Доки "У.Г." мав "власний кореспондентів", то вони брехали, а тепер не стало сих "кореспондентів", то редактор "У.Г." мусить брехати самий.

— А редактор "У.Г." вже й брехонь не годен зліпити, — перервав третій. — Ади, передрукував — "Манїтоба Фрі Прес" про італійську "революцію" і ані словечком не спінув, звідки взяв.

— Та се була новинка. — Не новинка, а редакційна стаття! "У.Г." перебрал майже дослівно редакційну статю з "Фрі Прес", лише троха її скоротив. Ся стаття була поміщена як передова в "У.Г." з 8. листопада.

— Та що се кого обходить. Взав собі "У.Г." з "Фрі Прес" — хай бере. "У.Г." і "Фрі Прес" прецінь собі рідні: перше ті самі слова з "У.Р.В." і каже: "розкрийте ви самі!" і друга в англійській, — сказав я перериваючи суперечку.

— Так так, ми се знаємо, — забрав знова слово третій, — але ми не зможемо ігнорувати все те, що є написано в "У.Г." і мовчати. Ми мусимо на кождім кроці обороняти нашу робітничу справу перед тими робітниками, що читають ще "У.Г.", та викривають перед ними всі шахрайства і крутїства української чорної сотні. Сей товариш хотїв ще довше

говорити, але його перервав один неписьменний, що сїдїв в кутку і прислухував ся сїй бесїдї.

— Ви говорете — почав він — а я лиш на вус мотаю. Я не читаю ані "У.Г.", ані "У.Р.В.", але з того, що моя жінка прочитає з "У.Р.В.", я прийшов до заключеннє, як редактор "У.Г." ані брехун, ані крутїй, а лише такий, що любить відворкувати. В наших селї був такий Федько Глухий, як редактор "У.Г."

Ану про Федьку, про Федьку, — дались чути голоси. — Одного разу на великдень повинили коло церкви святити. Всі порозкиривали хто що мав: ковбаси, яйця, сало, паски і проче, а Федько задумав ся і свого кошика не відкрив. А був він такий, що любить все відворкувати. Скажи йому добре чи зле, то він те саме відворкує тебе назад.

— Та скоро, бо вже мало часу. Кажіть, що ділі було. — Пип почав свитити і побачив, що Федькове все закритє. "Федьку", — крикнув пїп — "розкрий яйця!" "Розкрийте ви свої!" — відповів Федько. — Пип за образи, а Федько за гарбузи.

— Ну, тай що потому? — Нічого. Пип подивив ся, з ким має до діла, засміяв ся таїм пїшом.

— То ви й редактора "У.Г." зачисляєте до Федьки Глухого? — А що-ж з ним робити? "У.Р.В." говорять до нього по людськи, кажуть йому розкрити правду, а він ред. "У.Г." бере ті самі слова з "У.Р.В." і каже: "розкрийте ви самі!" і зачить протєстувати собі чоловічок, не має жадного оправданнє ані фактів, творить але і шей до того відгірзає ся — відворкує.

— Може то той самий Федько Глухий редактором "У.Г."? — крикнуло кілька нараз зі смїхом.

Неписьменний хотїв ще щошб говорити, але "ангел" затрубив і всі забрїлися натягати шапові "унїформи".

Мирон.

РОБІТНИКИ І ФАРМЕРИ СПІШАТЬ НА ПОМІЧ "УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧИМ ВІСТЯМ".

Едмонтон, Алта.

На поклик тов. А. Шидловського я не міг поїснити зі своєю жертвою на пресовий фонд "У.Р.В.", бо через довгий час я слабував. Однак коли лише здуровів і взяв ся до роботи, так першою моєю задачкою було зложити жертву на пресовий фонд "У.Р.В."

Товариші! Чи можемо ми жити тепер без такого духового корму, який дають нам "У.Р.В."? Ні, се неможливо. А колиб навіть і хтось з товаришів робітників сказав, що се можливе, то я скажу, що на такий випадок се не було би жите, а лише мізерне животїне. Таке животїне є пїчим иншим як бути саїмим і глухим іфд все, що довокругу дієть ся, се дальше продовжуване своєго мізерного існуваннє в капіталістичній несправедливій системї, се дальше і глубше вдававчаннє ся в робітничий організм кайдан неволї. Не маючи своєї дійсної робітничої часосписі, не можемо виробити собі ясного світогляду до борби проти наступаючої капіталістичної класи, котра сокти місяч робітників викладає на брук без праці. А в наслідок сего приходиться ся соткає ти сяч їхніх рідичіх простягати руки за куском хліба до таких же самих робітників як і вони самі, тільки трохи шасливїших, що лїд дану пору ще сяк-так заробляють на своє нужденнє жите. Нехай отже кождий робітник застановить ся і подумає над тим, до якої йому організації належати і яку часосписі читати.

Я не могу багато сказати, але те, що говорю, то говорю з широго серця. Я все таки обстоюю при тім, що вже найвищий час, щоб нам стати

разом в сімю робітничу, бо лише від робітничих товаришів сподівати ся нам помочі на видмок якогось нещастя.

Богато безробітних тепер прохают помочі від робітничих товаришів та нарікають на панські товариства, що ті відлякують їх без захисту, не відлячись на те, що ті самі робітничі стояли в їхніх рядах. Таким бїдакам нікто не допоможе як тільки такі самі бїдаки як вони самі, бо лише вони розуміють і відчувують біль, бо тільки вони мають людське серце, що співчуває над нещастєм людийн.

І колиб наша преса і наші товариства стояли сильно, колиб кождий робітник не протрачував свого тяжко запряцьованого цента на марніцї але вступив до своєї дійсно робітничої організації, тоді легко булоб помочі йому в нещастю. Тому то власне я з своєю женою складаємо \$5.00 пресового фонду а \$4.00 передплати, та кличемо сімейних товаришів, хай по зможі сповнять свій обовозок та хай кождий з нас придбає нових передплатників, щоб таким чином наша дорога часоспис більше не потребувала простягати руки за матеріальною помочю, але щоб стояла сильно на славу робітництву а на загїблї нашим ворогам. Закликаємо до несеннє помочі сімейних товаришів і товаришок в Едмонтоні: Ковальських, Делявських, Кучицьких, Довганюків, Синевичів, Харуків, Оніщуків, Воронків, Топольницьких, Кушнірів, Савічів, Шевчуків, Голвачів, Семеновіків, Томяків і товаришів: М. Гричка, М. Маковійчука.

Ваші за кращїй лад, Том і Текля Козакевичі.

Гудінг, Саск.

На поклик т. В. Мартіна посилаю \$5.00 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістїй". Я трохи прицінив ся, але вірте, товариші, що в фармерській кишень вїтер свнше ціле літо аж до помолоченнє збіжжє. Отже і я є одним з тих фармерів.

А тепер відзнаю ся до всіх свідомих товаришів фармерів, щоб відложили по пару бушлїв збіжжє на поміч робітничій пресї так само як відкладають на все инше. Бушлї є і їх все одно не стане, а преса сіє зерно просвітї між працюючим народом, яке лишить ся на віки в умах робітників і фармерів. Ми, товариші фармери, помагаємо нашій газетї "Укр. Роб. Вістїям", помагаємо самим собі, бо се дійсно наша часоспис.

Так само закликаю слїдуючих товаришів зложити по \$5.00 на прес. фонд "У.Р.В.": В Гудінг, Саск.: І. Запаранюка, Я. Білика, А. Мащалєра.

В Свіфт Курент, Саск.: М. Пароского і А. Пароского. Попрацюймо і ми, товариші фармери, в місяць листопадї для нашої часосписі, покажїм ділом, що ми солідарно стоїмо з робітниками за нашу спільну справу, Хай живуть "Укр. Робітничі Вістї"! Василь Строїч.

Ек, Б. К.

Послаю \$5.00 на пресовий фонд "У.Р.В.", т. є. по одному доларови за п'ять місяців — листопад, грудень, січень, лютий і март — так як я згодив ся давати по доларови місячно аж до 1924 року. Переглядаю кожде число газети і не бачу, щоб товариші брали ся за практичнішу методу помаганнє часосписі. Викликувати товариша або й не-товариша неможливо завсїгда, треба себє оподаткувати самому місячно, — се практичніше. Василь Ткач.

Мїдлендвел, Алта.

На поклик т. П. Гути складаю \$5.00 на пресовий фонд "У.Р.В.", \$4.00 на відновленнє передплати "У.Р.В." і \$1.00 на пресовий фонд "Голосу Праці". Зваваю всіх тих товаришів, котрі були покликани т. П. Гутою і еще не вислали своїх жертв на пресовий фонд, щоб поїснити зложити в сім місяці. Так само закликаю зложити по \$5.00 на сїю цїль товаришів Никифора Ханя і Павла Галичука.

Стефан Никифоряк.

Вейн, Алта.

На поклик т.ки М. Вацко з Дромгелєр складаю на пресовий фонд "У.Р.В." \$5.00 а на передплату \$4.00. Не хочу лишити ся позаду других товаришів. Хай живуть "Укр. Роб. Вістї"! Н. Кобєвка.

Колгорст, Алта.

На поклик т. Ю. Виростика складаю \$5.00 на пресовий фонд "У.Р.В." і закликаю зложити на сїю цїль по \$5.00 слїдуючих товаришів в Колгорст: Костина Петрика і А. Журчику. Товариші! Помагаймо нашій часосписі! П. О. Марусик.

Кадомін, Алта.

На поклик т. Шатульського складаю \$5.00 на пресовий фонд "У.Р.В."

Не викликаю нікого по імені, але визнаю всіх товаришів робітничих, щоб помагали матеріально нашій робітничій часосписі. К. Гудима.

Пруденс Кросінг, Алта.

Я прицінив ся з помочю для нашої газети, але думаю, що ліпше пізно-як ніколи. Послаю \$5.00 на пресовий фонд "У.Р.В." і \$2.00 на передплату. Ф. Харенко.

Евелін, Б. К.

На поклик редакції "У.Р.В.", що часосписє находить ся в фінансовій недостатці, послаю \$5.00 на прес. фонд "У.Р.В." Стефан Сисак.

РОЗПРАВА ПРОТИ МАЙНЕРІВ З ФЕРРИН, ІЛ., РОЗПОЧАЛА СЯ.

МЕРІОН, Іл., 9. листопада. — Вчєра розпочала ся розправа проти 635 майнерів, обжалованих о співучастє в маскарї в Феррін, Іл. 48 майнерів стейтова прокураторія оскаржує о злочин убійства. В послїдній хвилї прокураторія обмежила своє обжалованнє о убійство тільки до слїдуючих 5 майнерів: Отїс Кларк, Джоуїю і еще не вислали своїх поїснитий зложити в сім місяці. Так само закликаю зложити по \$5.00 на сїю цїль товаришів Никифора Ханя і Павла Галичука.

МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД ДЛЯ "УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ВІСТІЙ" В ВІННІПЕГУ.

Українські робітничі організації в Вінніпегу урядують в місяць листопадї цілий ряд підприємств в користь "Українських Робітничих Вістїй".

В СУБОТУ, ДНЯ 25. ЛИСТОПАДА відіграєть ся в Укр. Роб. Домі в Вінніпегу нова комедія в 3-ох діях п. и. "ЯК СВІТ ПІШОВ ДОГОРИ НОГАМИ". Початок о год. 8.30 вечером. Цїни місць: 55, 40 і 27 центів разом з податком.

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 26. ЛИСТОПАДА відітуть ся в Укр. Роб. Домі в Вінніпегу КОНЦЕРТ-МІТНІГ. Початок о год. 8.30 вечером. Вступ за добровільними датками.

В СЕРЕДУ, ДНЯ 29. ЛИСТОПАДА, о год. 8. вечером відітуть ся в Укр. Роб. Домі в Вінніпегу РОЗГРАВКА ВАРТІСНИХ РІЧИЙ. Тикети вже продають ся по 25 центів один.

Товариші і товаришкі! Листопадовий Комітет несєня помочі "Укр. Роб. Вістїям" докладає всіх сил, щоб в місяць листопадї здобути для "Укр. Роб. Вістїй" і "Голосу Праці" як найбільше передплатників. Але без Вашої, товариші і товаришкі, помочі, Комітет багато не в силї зробити. Ви мусите прийти йому на поміч. Се ваш пролетарський обовозок.

Листопадовий Комітет выдєв лісти для збираннє передплати і пресового фонду на нашу пресу. Обовозком кождого робітника і робітничїх взяти для себе одну лісту і постарати ся по зможі своїх сил зібрати між своїми знакомими бодай кілька передплат чи то на газету чи на журнал.

Покажїм, товариші і товаришкі, що ми вміємо цїнити нашу газету "У.Р.В." і журнал "Голос Праці"! Покажїм ділами а не словами, що ми стоїмо твердо при своїй робітничій пресї! Візьмім ся в сім місяць шире до праці! Нашим кличем в місяць листопадї в місті Вінніпегу є: ДВІ ТИСЯЧІ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "УКР. РОБ. ВІСТІЙ" І "ГОЛОСУ ПРАЦІ"! ДВІ ТИСЯЧІ ДОЛЯРІВ НА ФОНД НАШОЇ ПРЕСИ! То-ж не траймо ані одной хвилїни часу, не використавши її для нашої газети. Всі до діла!

